

Tisztelt Főtitkár Úr,

Tisztelt Tolnay Imre és Jász Attila, Kedves Vendégek!

Mostani kiállítása alapján Tolnay Imre számomra egyszerre festő, kísérletező feltaláló és alkimista. 1992-ben a Képzőművészeti Egyetemen kapott képgrafikus diplomát. 1995-ben itt végezte el a Mesterképzőt, 2003-ban szerezte doktori fokozatát a PTE Művészeti Karán, és itt Pécssett habilitált 2013-ban. Most műcsarnoki kiállításán Fazakas Réka kurátor és a festő elrendezésében drámai festészeti munkáit mutatjuk be. És láthatunk egy festményei anyagot tisztelő világhoz, "tereihöz" illeszkedő, megkomponált videoinstallációt is.

Tolnay egyszerre foglalkozik akvarellal, grafikával fotográfiával és installáció-készítéssel. A különböző technikákhoz szívesen használ földet és homokot, vakolatot vagy gyapjú-anyagot, akár fémet, fát vagy szentet is. Imponálóan gazdag eszköztára egyszerre absztrakt és geometrikus, közben gesztus jellegű. Művei úgy érzem, a befogadói érzékenység szerint realisták és figuratívak vagy akár organikus módon transzcendensek is.

Műcsarnoki kiállításának három tere ebben a tág alkotói kozmoszban keres szellemtörténeti rendet. Az első tér a szent tekercsek foglatát idéző Scrinium sorozatcím alatt bomlik hat liturgikus részre: Irgalom, A Dicsőség, Könyörgés, Szentség, Áldás, Isten Báránya ívét írják le, színeik a fénygazdag tartományok felé mozdulnak el.

A második tér az úton levés lét-felfogásának foglalatja. Utunkon, képzeletben a sártól a tisztaság felé haladhatunk – valójában Tolnay Imre iránymutatásával. Szubjektív módon átélhetjük a mitológiát és az attribútumok átváltozásait.

A tárlat záróterének festményein és videóján a víz, az őselem a legfontosabb szimbólum. Maga a tér, melytől elválaszthatatlan a megfoghatatlan idő, amit a videó zenéje is képvisel. A művek egzisztenciális kérdésekre kérnek és kínálnak vizuális alternatívákat; egyszerre mutatják fel a természet elemeiben rejlő őserőket és transzcendens forrásait. Tolnay kompozícióit egy-egy fragmentum kiragadása indítja el, amit jó esetben a befogadókkal együtt konstruált szakralitás élménye tehet teljessé.

Tolnay Imre művészetének komplexitását, – gondolom, hatásmechanizmusát is – egyszerre erősíti a nagyívű struktúra-formálás és az elvben ennek ellentmondó töredékek, pl. a bárka-roncs részleteinek szimbólum-gazdagsága. Létünk végessége, a teremtet kozmosz végtelensége a képi lényeg. Amit a mester holisztikus vízióban, mélyen átértett, bravúros összművészettel ragad meg.

Köszönet a kurátor Fazakas Rékának, a kiállítást installáló kollégáinknak és Halász Gabi grafikusnak.

Szegő György